

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם
אמר המשל: כל מי שאינו מתבייש מנפשו - אין
לנפשו ערך בעיניו.

על כן האישי העובד ישתדל תמיד להשיג ערכו וערך
הצדיקים והחסידים, ומעלתם וחשיבותם וחיבתם
לפני השם יתברך ודבקותם, ויבין וישכיל וידע כי
זכר להשיג מעלתם וחשיבותם וחיבתם כאשר יעבוד
כמותם כל ימי חייו ועתותיו ושעותיו והגענו כפי
כוחו והשגתו, כמו שנאמר כי קרוב אליך הדבר מאוד
בפך ובלבבך לעשותו, כי השם יתברך אינו מבקש
מבני אדם כי אם לפי כחם כאשר יתבאר בעזרת ה',
וגם האבות ז"ל לא עבדוהו כי אם לפי כחם והשגתם.
שערי העבודה לרבינו יונה פרק א'

◆◆ השמוחה בחלקו בתורה ומצות מגינה ממחשבות רעות

תשובה כללית לדידי נפשי בעסק התורה והעבודה
אשר רבים צועקים על המחשבות זרות, והתהוות
חסיבה הוא המדלות שבהם שאינם שמחים
בעבודתם, ולא די להם כי אם גדולות ונפלאות מהם,

יד לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם

הדבר הראשון בעבודת השם שידע ערכו וחשיבותו

הפתח הראשון הוא שידע האישי העובד ערך עצמו
ויכיר מעלתו ומעלת אבותיו וגדולתם וחשיבותם
וחבתם אצל הבורא יתברך וישתדל ויתחזק תמיד
להעמיד עצמו במעלה ההיא, ולהתנהג בה תמיד, בכל
יום ויום יוסיף אומץ לקנות מעלות ומדות אשר
יתקרב בהם לבוראו וידבק אליו. ואם היה ראשיתו
מצער - אחריתו ישגא מאוד. ויעשה אשר לא יבוש
אבותיו מדרכיו וממעשיו כפי כחו והשגת דו. ויצא
לו מזה, כי כאשר יתאוו תאוה ויעלה בלבו גאווה
לעשות דבר שאינו הגון יבוש מעצמו ויבוש
מאבותיו, וישיב לנפשו ויאמר: אדם גדול וחשוב
כמוני היום שיש בי כמה מעלות טובות רמות
ונשאות, ושאינו בן גדולים ובן מלכי קדם, איך אעשה
הרעה המדולה הזאת וחסאתי לאלוקים ולאבותי כל
הימים.

ואם הלילה וחס לא יכיר מעלתו ומעלת אבותיו
נקל יהיה בעיניו ללכת בדרכי הפריצים, להגלות
נגלות כאחד הנבלים למלאת תאוותו בחיקו, כאשר

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא השולם יז

במה שחנן לו אלקים בחכמה בינה ודעת, ויראה להסתכל בעצמו תמיד ולפקח על כל דרכיו. ולא יאמר בלבבו לאמר, לעלות במעלות הגדולים, אם כי ראה יראה רעהו גדול ממנו בהשגתו וצדקתו, חנה הוא אך בתומו יתהלך כל הימים. אם כי מחויב האדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי, בכל זה חלילה, וח"ו אל יקנא לרדוף אחריו חלילה, אך יהיה לו מדרגתו לשלימות אתו, ויודה לדי' וישמח בחלקו כשאומר בכל יום שלא עשני גוי, שלא עשני עבד וכי', שלא עשני אשה.

ובשביל זה הענין אומרים בפרשת ביכורים: ארמא אובד אבי, וכן בחמדה מתחיל בגנות ומסיים בשבח מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו, שזה מורה לנו ליתן התודה לה' על חלקו הישיראל אל אשר בן, ואשר זכה להתקרב לעבודתו יתברך שמו, והלואי ישלים חלקו לפי הואו לו לפני הש"י ברוך הוא.

תפארת שלמה להדה"ק רבי שלמה מרדכיסק זי"ע"א, פרישת כי תבא ה"ה ושמתח נכו' (דף שפ"א)

לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא השולם יז

כי הנה כלל גדול בחזרה להיות שמח בחלקו גם בעסק החזרה ועבודה אם מעט ואם הרבה ויחנה ממנו, מה שאין כן אם אינו נחנה ושמח בעבודתו, והנפש רוצה להנות, מתאוה תאוה, וכן המחשבות זרות מפני שאינו שמח בעבודתו ורוצה במדלות ונפלאות ממנו דוחים אותו למחשבות חוץ, שכל מחשבה ומחשבה היכל ה' המה, ומי שרוצה לכנוס במקום שאינו ראוי דוחין אותו לחוץ.

הנה אהובי, הלא ידע אינש בנפשיה, למה יחפצו במדלות, במה זכה בהם, ודאי מהראוי לומר מתי אגיע למעשה אבותי, ואפילו הכי יהיה שמח מאוד בעסק עבודתו של עכשיו, ובשמחה של מצוה זו יזכה לגדולה ממנה.

פרי הארץ להדה"ק רבי מענדל מוישבסק זי"ע"א, מכתב כב

**בעבודת ה' אסור לרדוף אחר מדרגה גבוהה
מכפי יכולתו**

וכן הוא גם כן בעניני עבודת הש"י ברוך הוא –
בחיות השלימות והסתפקות, היינו שיסתפק האדם